

- Ismeretlen Isten.
 - A bűneset után meghagyta Isten a felfelé nézés lehetőségét (27. v.; Róm 1,20). „Isten alakú űr.” Amit mi kitalálunk (milyen(ek) lehet(nek) az isten(ek)), az nem tölt be, nem elégít meg.
 - Athénben voltak zsidók (17. v.) és (pogány) „istenfélők”. Nem Krisztus-hívők, de látszhatott rajtuk, hogy az ő Istenük „más” – valóban ismeretlen azoknak, akik eddig csak a láthatókból kiindulva próbáltak istent formálni (szobrok...).
- Pál beszéde:
 - Isten valóban „más”, az ember még az Ő imádatának a módját sem képes megtalálni („mit cselekedjem...”, „megtesszük mindazt”, de: „emberek kezeitől nem tiszteltetik”).
 - Isten a Teremtő.
 - Isten keres minket („nincs messze”, akarja, hogy keressük). Nem akar ismeretlen maradni.
 - Isten megtérésre hív.
 - Isten ítéletet tart.
 - Isten feltámasztotta Fiát.
- Mai helyzet
 - Az „Isten alakú űr” ma is megvan az emberekben. Ezt csak az igaz Isten töltheti be.
 - A mai hamis isteneket is „kezeivel” (cselekedeteivel) tiszteli az ember. Pogány vallások, modern „én”-kultuszok mind valamilyen teljesítményt követelnek. „Keresztyén” vallásos jókodás, „tegyünk minél több jót”, nem figyelünk arra, hogy Istentől van-e elkészítve; emberektől hálát, dicséretet várunk.
 - „A teremtett világ sóvárogva (feszült várakozással) várja az Isten fiainak megjelenését” – rajtunk kell meglátszania, hogy a mi Istenünk más, és nekünk kell elmondanunk, hogy milyen, ki Ő.
 - Annak, hogy „a mi istenünk más”, azon kell meglátszania, hogy az életünk is más.
 - Ezt a más életet tanulunk kell Istentől: egyéni elcsendesedésekben, közösségi tanításokban is. Az ige mélyebb megértése, tanulmányozása szükséges; kísértenek a leegyszerűsített látszólagos válaszok (amiket a gyakorlati keresztyénségre hivatkozva adnak).
 - Nemcsak tanulunk, hanem Krisztus jelenlétében maradunk. Ennek kell meglátszania a reakcióimon. A baj mindig velem kezdődik, amikor az adott helyzetemet a saját eszemmel, erőmmel, igazságérzetemmel stb. próbálom kézbe venni.
 - A világnak „savanyú a szőlő” (görög költő ☺), „szidja azt, mit elérni képtelen”. Ez a gyökeresen más élet irritálja. A „tudományos” ellentmondások Isten Igéjével szemben (evolúcióelmélet, „az ember jó”, „a homoszexualitás nem bűn” stb.) valójában csak eszközök.

- Pl. a teremtésből következik, hogy egyedül Isten dicsőítendő. Ennek tagadására született meg az evolúcióelmélet.
- Isten keres, megtérésre hív; hogy olyan bűnös vagyok, hogy Isten Fiának kellett meghalnia értem – „az ember jó” és sok különböző filozófia ennek a tagadására született.
- Isten feltámaszt és megítél – az ember ez elől menekül és próbálja elhallgattatni.
- „Én akarom megoldani a helyzetemet”: inkább kijelentem a bűnről, hogy nem bűn, mintsem hogy Istentől fogadjam el a szabadulást.
- A fogadtatás.
 - Az akkori görög gondolkodás: „akit egy isten támogat, az nem halhat meg”, ezért tartják bolondságnak a feltámadást.
 - Ami bolondság a világnak, az nekünk Istennek ereje és bölcsessége. Ez a „más élet” kulcsa: maga a feltámadott Krisztus.
 - A leegyszerűsített válaszok (pl. „szabad-e a hívőnek ezt vagy azt tenni”) helyett olyan válaszokat kell keresni, ami abban gyökerezik, hogy Krisztus meghalt értünk, feltámadott; hogy az Ő kegyelméből élünk és Ő az Urunk.